

Brüssel, 22. veebruar 2017
(OR. en)

6595/17

Institutsioonidevaheline
dokument:
2016/0339 (CNS)

FISC 54
ECOFIN 143

MENETLUSTE TULEMUS

Saatja: Nõukogu peasekretariaat

Kuupäev: 22. veebruar 2017

Saaja: Delegatsioonid

Eelmise dok nr: 6333/17 FISC 46 ECOFIN 95

Teema: Ettepanek: nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi (EL) 2016/1164 kolmandate riikidega seotud hübriidsete ebakõlade osas
– Üldine lähenemisviis

Delegatsioonidele esitatakse lisan ettepanek nõukogu direktiivi kohta, millega muudetakse direktiivi (EL) 2016/1164 kolmandate riikidega seotud hübriidsete ebakõlade osas, mille suhtes nõukogu jõudis 21. veebruaril 2017 toimunud 3520. istungil üldisele kokkuleppele.

Ettepanek:

NÕUKOGU DIREKTIIV,

**millega muudetakse direktiivi (EL) 2016/1164 kolmandate riikidega seotud hübriidsete
ebakõlade osas**

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 115,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust,

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) On hädavajalik taastada usaldus maksusüsteemide õigluse vastu ja võimaldada riikide valitsustel oma maksusuveräänsust tegelikult teostada. Seepärast on Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsioon (OECD) andnud maksubaasi kahanemise ja kasumi ümberpaigutamise (BEPS) vastase algatuse raames konkreetseid tegevussuuniseid.
- (2) 5. oktoobril 2015 avaldati lõpparuanded OECD 15 maksubaasi kahanemise ja kasumi ümberpaigutamise vastase meetme kohta. Nõukogu tervitas seda tulemust oma 8. detsembri 2015. aasta järeldustes. Nõukogu rõhutas järeldustes vajadust leida ühised, kuid paindlikud lahendused liidu tasandil, mis oleksid kooskõlas OECD BEPSi käsitlevate järeldustega.
- (3) Pidades silmas vajadust tagada õiglasem maksustamine ja eelkõige OECD BEPSi käsitlevate järelduste järelmeetmena esitas komisjon 28. jaanuaril 2016 maksustamise vältimise vastase paketi. Selle paketi raames võeti vastu maksustamise vältimise viiside vastaseid eeskirju käsitlev nõukogu direktiiv (EL) 2016/1164¹.
- (4) Direktiiviga (EL) 2016/1164 on ette nähtud hübriidsete ebakõlade käsitlemise raamistik.
- (5) On vaja kehtestada eeskirjad, millega neutraliseeritakse hübriidsete ebakõlade mõju võimalikult terviklikult. Arvestades et direktiiv (EL) 2016/1164 hõlmab üksnes liikmesriikide äriühingu tulumaksusüsteemide koostoimest tekkivaid hübriidseid ebakõlaid, esitas majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu (ECOFIN) 12. juulil 2016 avalduse, milles palus komisjonil esitada 2016. aasta oktoobriks ettepaneku kolmandate riikidega seotud hübriidsete ebakõlade kohta, et näha ette eeskirjad, mis oleksid kooskõlas OECD BEPSi aruandes 2. meetme kohta soovitatud eeskirjadega ega oleks neist eeskirjadest vähem tõhusad, eesmärgiga jõuda 2016. aasta lõpuks kokkuleppele.

¹ ELT L 193, 19.7.2016, lk 1.

- (6) Arvestades, et muu hulgas direktiivi (EL) 2016/1164 põhjenduses 13 on tõdetud, et on äärmiselt tähtis jätkata tööd muude hübriidsete ebakõladega, näiteks püsivate tegevuskohtadega seotud ebakõladega, siis on oluline, et kõnealune direktiiv hõlmaks ka püsivate tegevuskohtadega seotud hübriidseid ebakõlasid.
- (7) Selleks et näha ette raamistik, mis on hübriidseid ebakõlasid käsitleva OECD BEPSi aruandega kooskõlas ja ei ole sellest vähem tõhus, on oluline, et direktiiv (EL) 2016/1164 sisaldaks ka eeskirju hübriidülekannete ja imporditud ebakõlade kohta ning käsitleks kõiki erinevaid topeltmahaarvamisi, et maksumaksjad ei saaks kasutada allesjäänud seaduselünki.
- (8) Kuna direktiiv (EL) 2016/1164 sisaldab eeskirju liikmesriikide vaheliste hübriidsete ebakõlade kohta, siis on asjakohane lisada sellesse direktiivi eeskirjad kolmandate riikidega seotud hübriidsete ebakõlade kohta, kus vähemalt üks pool on äriühingust maksumaksja või – ümberpööratud hübriidüksuste korral – üksus liikmesriigis, ning samuti imporditud ebakõlade kohta. Seega tuleks artiklites 9 ja 9b sätestatud eeskirju kohaldada kõigi maksumaksjate suhtes, kes on kohustatud liikmesriigis äriühingu tulumaksu maksma, sealhulgas kolmandates riikides asuvate üksuste püsivate tegevuskohtade (või püsivate tegevuskohtadena käsitatavate olukordade) puhul. Artiklit 9a tuleks kohaldada kõikide üksuste suhtes, mida liikmesriik käsitab maksustamise eesmärgil läbipaistvate üksustena.
- (9) Hübriidseid ebakõlasid käsitlevad eeskirjad peaksid hõlmama selliseid ebakõladega seotud olukordi, mis tulenevad topeltmahaarvamistest, vastuolust finantsinstrumentide, maksete ja üksuste kvalifitseerimises või maksete omistamises. Kuna hübriidsed ebakõlad võivad põhjustada topeltmahaarvamist või mahaarvamist ilma arvessevõtmiseta, on vaja ette näha eeskirjad, mille kohaselt vajadusest lähtuvalt asjaomane liikmesriik kas ei luba makset, kulusid või kahjumit maha arvata või nõuab, et maksumaksja lisaks makse oma maksustatava tulu hulka. Neid eeskirju kohaldatakse aga üksnes mahaarvatavate maksete suhtes ning need ei tohiks mõjutada maksusüsteemi üldisi jooni, olenemata sellest, kas tegemist on klassikalise süsteemi või imputatsioonisüsteemiga.

- (10) Püsiva tegevuskohaga seotud ebakõlad tekivad siis, kui erinevused püsiva tegevuskoha ja elukoha jurisdiktsiooni eeskirjades, mis käsitlevad tulu ja kulu omistamist sama üksuse erinevate osade vahel, põhjustavad maksustamisega seotud ebakõla ning hõlmavad neid juhtumeid, kus ebakõla tekib asjaolu tõttu, et püsiv tegevuskoht jäetakse filiaali jurisdiktsiooni seaduste kohaselt tunnustamata. Need ebakõlad võivad põhjustada topeltmahaarvamist või mahaarvamist ilma arvessevõtmiseta ning seepärast tuleks need kõrvaldada. Liikmesriik, kus maksumaksja on resident, peaks tunnustamata püsivate tegevuskohtade osas võtma arvesse tulu, mis oleks muidu omistatud püsivale tegevuskohale.
- (11) Kõik kohandused, mis tuleb käesoleva direktiivi kohaselt teha, ei tohiks põhimõtteliselt mõjutada maksustamisõiguste omistamist jurisdiktsioonide vahel, mis on ette nähtud topeltmaksustamise vältimise lepinguga.
- (12) Proportsionaalsuse tagamiseks on vaja käsitleda üksnes neid juhtumeid, mille puhul on märkimisväärne risk, et hübriidseid ebakõlasid kasutatakse maksustamise vältimiseks. Seepärast on asjakohane hõlmata ebakõlad, mis tekivad peakontori ja püsiva tegevuskoha vahel või sama üksuse kahe või enama tegevuskoha vahel, maksumaksja ja tema sidusettevõtjate vahelised ning sidusettevõtjate vahelised hübriidsete ebakõladega seotud korraldused, samuti hübriidsed ebakõlad, mis tulenevad maksumaksjaga seotud struktureeritud korraldustest.
- (13) Eelkõige üksuste hübriidsusega seotud ebakõlasid tuleks käsitleda üksnes siis, kui ühel sidusettevõtjal on – vähemalt – tegelik kontroll teiste sidusettevõtjate üle. Seega tuleks nendel juhtudel nõuda, et maksumaksjale või teistele sidusettevõtjatele kuulub asjaomases sidusettevõtjas või asjaomasele sidusettevõtjale kuulub nendes 50 protsenti või rohkem hääleõigusest või kapitaliosalusest või õigusest saadud kasumile. Selle kriteeriumi kohaldamisel tuleks liita kokku koos tegutsevate isikute osalus või õigused.

- (14) Selleks et näha ette piisavalt terviklik sidusettevõtja määratlus hübriidseid ebakõlasid käsitlevate eeskirjade kohaldamisel, peaks see määratlus hõlmama ka üksust, mis kuulub samasse finantsaruandluse eesmärgil konsolideeritud kontserni, ettevõtjat, mille juhtimises omab olulist mõju maksumaksja, ning vastupidiselt ettevõtjat, mis omab maksumaksja juhtimises olulist mõju.
- (15) On vaja käsitleda nelja laiemat liiki hübriidsete ebakõladega seotud olukordi: esiteks, hübriidsed ebakõlad, mis tulenevad finantsinstrumendi alusel tehtud maksetest; teiseks, hübriidsed ebakõlad, mis tulenevad hübriidüksusele või püsivale tegevuskohale tehtud maksete omistamise erinevustest (sealhulgas tunnustamata püsivale tegevuskohale tehtud maksete tulemusel); kolmandaks, hübriidsed ebakõlad, mis tulenevad maksetest, mis hübriidüksus on teinud oma omanikule, või arvestuslikest maksetest, mis on tehtud peakontori ja püsiva tegevuskoha vahel või kahe või enama püsiva tegevuskoha vahel; ning lõpetuseks, hübriidüksuse või püsiva tegevuskoha tehtud maksetest tulenevad topeltmahaarvamised.
- (16) Finantsinstrumendi alusel tehtud maksete puhul võib hübriidne ebakõla tekkida siis, kui mahaarvamine ilma arvessevõtmiseta tuleneb finantsinstrumendi või selle alusel tehtud maksete kvalifitseerimise erinevustest. Kui makse laadist tulenevalt kvalifitseerub see makse saaja jurisdiktsiooni seaduste kohaselt topeltmaksusoodustusele (nt maksuvabastus, maksumäära vähendamine või igasugune maksukrediit või -tagastus), siis peaks makset käsutama hübriidse ebakõla põhjustajana, kui selle tulemusena on tekkinud alamaksustatud summa. Finantsinstrumendi alusel tehtud makset ei tohiks aga käsitada hübriidse ebakõla põhjustajana, kui makse saaja jurisdiktsioonis antud maksusoodustus tuleneb üksnes makse saaja maksustaatusest või asjaolust, et asjaomase finantsinstrumendi suhtes kohaldatakse erikorra tingimusi.

- (16a) Selleks et vältida soovimatuid tulemusi hübriidfinantsinstrumente käsitleva eeskirja ja pankadele kehtestatud kahjumatmisvõime nõuete koostoimes ning ilma et see piiraks riigiabi eeskirjade kohaldamist, peaks liikmesriikidel olema võimalus jätta käesoleva direktiivi kohaldamisalast välja kontsernisisesed instrumendid, mille emiteerimise ainus eesmärk on emiteerija kahjumatmisvõime nõuete täitmine ja mitte maksustamise vältimine.
- (17) Hübriidüksusele või püsivale tegevuskohale tehtud maksete puhul võib hübriidne ebakõla tekkida siis, kui mahaarvamine ilma arvessevõtmiseta tuleneb erinevustest eeskirjades, millega reguleeritakse hübriidüksuse ja selle omaniku vahel (hübriidüksusele tehtud makse korral) või peakontori ja püsiva tegevuskoha vahel või kahe või enama püsiva tegevuskoha vahel (püsivale tegevuskohale tehtud arvestusliku makse korral) tehtud maksete omistamist. Hübriidse ebakõla määratlust tuleks kohaldada üksnes juhul, kui ebakõla tuleneb erinevustest eeskirjades, millega reguleeritakse maksete omistamist kahe jurisdiktsiooni seaduste kohaselt, ning makse ei tohiks põhjustada hübriidset ebakõla, mis oleks igal juhul tekkinud, kuna makse saaja on mis tahes maksesaaja jurisdiktsiooni seaduste kohaselt maksu maksmisest vabastatud.
- (18) Hübriidse ebakõla määratlus peaks samuti hõlmama mahaarvamist ilma arvessevõtmiseta, mis tuleneb tunnustamata püsivatele tegevuskohtadele tehtud maksetest. Tunnustamata püsiv tegevuskoht on igasugune olukord, kus peakontori jurisdiktsiooni seaduste kohaselt luuakse püsiv tegevuskoht, ent mida teise jurisdiktsiooni seaduste kohaselt ei käsitata püsiva tegevuskohana. Hübriidse ebakõla eeskirja ei tohiks aga kohaldada, kui ebakõla oleks tekkinud igal juhul, kuna makse saaja on mis tahes maksesaaja jurisdiktsiooni seaduste kohaselt maksu maksmisest vabastatud.

- (19) Hübriidüksuse poolt selle omanikule tehtud maksete või peakontori ja püsiva tegevuskoha vahel või kahe või enama püsiva tegevuskoha vahel tehtud arvestuslike maksete puhul võib hübriidne ebakõla tekkida siis, kui mahaarvamine ilma arvessevõtmiseta tuleneb sellest, et makse saaja jurisdiktsioonis makset või arvestuslikku makset ei tunnustata. Sellisel juhul, kui ebakõla tuleneb makse või arvestusliku makse omistamata jätmisest, on makse saaja jurisdiktsioon see jurisdiktsioon, kus makset (või arvestuslikku makset) käsitatakse saaduna maksja jurisdiktsiooni seaduste kohaselt. Nagu muude hübriidüksusi ja filiaale puudutavate ebakõlade puhul, mis põhjustavad mahaarvamise ilma arvessevõtmiseta, ei tohiks hübriidset ebakõla tekkida siis, kui makse saaja on makse saaja jurisdiktsiooni seaduste kohaselt maksu maksmisest vabastatud. Sellise hübriidsete ebakõlade kategooria puhul tekib ebakõla aga üksnes juhul, kui maksja jurisdiktsioon lubab teha makse või arvestusliku makse osas mahaarvamise, et tasakaalustada summa, mis ei ole kahekordselt arvessevõetav tulu. Kui maksja jurisdiktsioon lubab mahaarvamise järgmisesse perioodi edasi kanda, siis võib nõude teha käesoleva direktiivi alusel mis tahes kohandamist lükata edasi selle ajani, mil mahaarvamine tehakse tegelikult kahekordselt mitte arvessevõetava tulu tasakaalustamiseks maksja jurisdiktsioonis.
- (20) Hübriidse ebakõla määratlus peaks samuti hõlmama topeltmahaarvamisi, olenemata sellest, kas need tekivad maksete, siseriikliku seaduse kohaselt maksetena mitte käsitatavate kulude või amortisatsiooni või kulumi kahju tulemusena. Nagu arvestuslike maksete ja hübriidüksuste tehtud maksete puhul, mille makse saaja jätab arvesse võtmata, peaks hübriidne ebakõla tekkima aga üksnes juhul, kui maksja jurisdiktsioon lubab teha mahaarvamise, et tasakaalustada summa, mis ei ole kahekordselt arvessevõetav tulu. See tähendab, et kui maksja jurisdiktsioon lubab mahaarvamise järgmisesse perioodi edasi kanda, siis võib nõude teha käesoleva direktiivi alusel kohandamist lükata edasi selle ajani, mil mahaarvamine tehakse tegelikult kahekordselt mitte arvessevõetava tulu tasakaalustamiseks maksja jurisdiktsioonis.

- (21) Maksustamise erinevused, mis tulenevad üksnes maksele määratud väärtuse erinevustest, sealhulgas siirdehindade kohaldamise kaudu, ei peaks kuuluma hübriidse ebakõla kohaldamisalasse. Jurisdiktsioonid kasutavad lisaks erinevaid maksustamisperioode ja neil on erinevad eeskirjad selle tunnustamiseks, millal tulu saadi või kulu tekkis; selliseid ajalisi erinevusi ei peaks üldiselt käsitama maksustamisel ebakõla põhjustajatena. Finantsinstrumendi alusel tehtud mahaarvatavat makset, mille puhul ei saa põhjendatult eeldada, et see lisatakse mõistliku aja jooksul tulu hulka, tuleks aga käsitada hübriidse ebakõla põhjustajana, kui see mahaarvamine ilma arvessevõtmiseta tuleneb finantsinstrumendi või selle alusel tehtud maksete kvalifitseerimise erinevustest. Tuleks mõista, et ebakõla võib tekkida, kui finantsinstrumendi alusel tehtud makset ei lisata tulu hulka mõistliku aja jooksul. Sellist makset tuleks käsitada tulu hulka lisatuna mõistliku aja jooksul, kui makse saaja on selle lisanud 12 kuu jooksul pärast maksja maksustamisperioodi lõppu, või turuväärtuse põhimõtte alusel kindlaks määratud aja jooksul. Liikmesriigid võivad nõuda, et makse lisatakse kindlaksmääratud aja jooksul, et vältida ebakõla põhjustamist ja tagada maksukontroll.
- (22) HübriidülekanDED võivad põhjustada erinevat maksukohtlemist, kui finantsinstrumendi ülekandmise korralduse tulemusena käsitab rohkem kui üks korralduse pool sellelt instrumendilt saadud aluseks olevat tulu saadud tuluna. Sellistel juhtudel võib hübriidülekanDE alusel tehtud makse põhjustada maksjale mahaarvamise, samal ajal kui makse saaja käsitab seda aluseks olevalt instrumendilt saadud tuluna. Selline erinev maksukohtlemine võib põhjustada mahaarvamist ilma arvessevõtmiseta või aluseks oleva instrumendi kinnipeetava maksu osas täiendavat maksukrediiti. Seepärast tuleks sellised ebakõlad kõrvaldada. Kui on tegemist mahaarvamisega ilma arvessevõtmiseta, siis tuleks kohaldada samu eeskirju, mida kohaldatakse selleks, et neutraliseerida ebakõlad, mis tulenevad hübriidfinantsinstrumendi alusel tehtud maksetest. HübriidülekanDEte puhul, mis on struktureeritud tekitama täiendavat maksukrediiti, peaks asjaomane liikmesriik takistama maksjal kasutada täiendavat krediiti maksusoodustuse saamiseks, sealhulgas direktiivi artikliga 6 kooskõlas oleva maksustamise vältimise üldise eeskirja kohaldamise teel.

- (23) Vaja on näha ette eeskiri, mis võimaldab liikmesriikidel kõrvaldada käesoleva direktiivi siseriiklikku õigusse ülevõtmise ja rakendamise lahknevused, mille tulemusena tekivad hübriidsed ebakõlad vaatamata asjaolule, et liikmesriigid tegutsevad kooskõlas käesoleva direktiiviga. Kui tekib selline olukord ning käesolevas direktiivis sätestatud esmast eeskirja ei kohaldata, siis tuleks kohaldada teisest eeskirja. Siiski kohaldatakse nii esmast kui ka teisest eeskirja ainult käesolevas direktiivis määratletud hübriidsete ebakõlade suhtes ning see ei tohiks mõjutada liikmesriigi maksusüsteemi üldisi jooni.
- (24) Imporditud ebakõlade puhul kandub kolmandate riikide osapoolte vahelise hübriidse ebakõla mõju liikmesriigi jurisdiktsiooni muu kui hübriidinstrumendi kasutamise kaudu, mis vähendab seeläbi hübriidsete ebakõlade neutraliseerimise eeskirjade tõhusust. Ühes liikmesriigis mahaarvatavat makset saab kasutada hübriidse ebakõlaga seotud kulu rahastamiseks. Selliste imporditud ebakõlade kõrvaldamiseks on vaja lisada eeskirjad, millega ei lubata makset maha arvata, kui maksest saadav vastav tulu otse või kaudselt tasakaalustab mahaarvamise, mis tuleneb kolmandate riikide vahelistest hübriidsete ebakõladega seotud korraldustest, mis põhjustavad topeltmahaarvamist või mahaarvamist ilma arvessevõtmiseta.
- (25) Topeltresidentusega seotud ebakõla võib põhjustada topeltmahaarvamist, kui seadused lubavad topeltresidentusega maksumaksja tehtud makselt teha mahaarvamise mõlemas jurisdiktsioonis, kus maksumaksja on resident. Kuna topeltresidentusega seotud ebakõlad võivad põhjustada topeltmahaarvamisi, peaksid nad kuuluma käesoleva direktiivi kohaldamisalasse. Liikmesriik peaks topeltresidentusega ettevõtja puhul tekkiva topeltmahaarvamise tegemise keelama, kui selle makse tasakaalustab summa, mida teise jurisdiktsiooni seaduste kohaselt ei käsitata tuluna.

- (26) Käesoleva direktiivi eesmärk on muuta siseturg tervikuna vastupidavamaks hübriidsete ebakõlade suhtes. Seda ei saa liikmesriigid ise täielikult saavutada, arvestades et liikmesriikide äriühingu maksustamise süsteemid on erinevad ja liikmesriikide sõltumatu tegevus vaid säilitaks siseturu praeguse killustatuse otsese maksustamise valdkonnas. See omakorda laseb jääda püsima erinevate siseriiklike meetmete koostoimes tekkinud ebatõhususel ja moonutustel. Selle tulemuseks oleks kooskõla puudumine. Tulenevalt hübriidsete ebakõladega seotud korralduste piiriülesest olemusest ja vajadusest võtta vastu lahendusi, mis toimivad kogu siseturul, on seda eesmärki võimalik paremini saavutada liidu tasandil. Seega võib liit võtta vastu meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealusel artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale. Kehtestades nõutava kaitse siseturul, on käesoleva direktiivi eesmärk üksnes saavutada see, et liidu siseselt toimuks selle eesmärkide saavutamiseks vajalik kooskõlastus.
- (27) Käesoleva direktiivi rakendamisel peaksid liikmesriigid kasutama kirjelduste või tõlgendamise allikana käesoleva direktiivi ja liidu õiguse sätetega kooskõlas olevaid kohaldatavaid selgitusi ja näiteid, mis on esitatud OECD 2015. aasta lõpparuandes 2. meetme kohta, mis käsitleb hübriidsete ebakõlade mõju neutraliseerimist.
- (28) Artikli 9 lõigetes 1 ja 2 sätestatud eeskirju hübriidsete ebakõlade kohta kohaldatakse üksnes juhul, kui ebakõla tekib maksumaksjaga seotud olukorra tulemusel. Ebakõla ei tohiks tekkida, kui korraldust tuleb artikli 9 lõike 5 või artikli 9a kohaselt kohandada, ning korraldusi, mida tuleb direktiivi nimetatud osade kohaselt kohandada, ei tohiks hübriidseid ebakõlasid käsitlevate eeskirjade kohaselt mingil viisil täiendavalt kohandada.
- (29) Kui mõne muu direktiivi sätete, näiteks nõukogu direktiivi 2011/96/EL sätete kohaldamisega kaasneb maksustamisega seotud ebakõla neutraliseerimine, siis ei peaks käesolevas direktiivis sätestatud hübriidseid ebakõlasid käsitlevate eeskirjade kohaldamist ette nägema.

- (30) Komisjon peaks käesoleva direktiivi rakendamist hindama viie aasta möödumisel pärast direktiivi jõustumist ja esitama selle kohta nõukogule aruande. Liikmesriigid peaksid esitama komisjonile kogu teabe, mis on selleks hindamiseks vajalik.
- (31) Seepärast tuleks direktiivi (EL) 2016/1164 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi (EL) 2016/1164 muudetakse järgmiselt.

(1) Artiklit 1 muudetakse järgmiselt:

esimese lõike järele lisatakse uus lõige:

„2. Artiklit 9a kohaldatakse samuti kõikide üksuste suhtes, mida liikmesriik käsitab maksustamise eesmärgil läbipaistvatena“.

(2) Artiklit 2 muudetakse järgmiselt:

a) Punkti 4 viimane lõik asendatakse järgmisega:

„Artikli 9 ja artikli 9a kohaldamisel:

- i) kui ebakõla tekib artikli 2 punkti 9 alapunktide b, c, d, e või g alusel või kui artikli 9 lõike 3 või artikli 9a alusel nõutakse kohandamist, siis muudetakse sidusettevõtja määratlust nii, et 25 % nõue asendatakse 50 % nõudega;

- ii) käsitatakse, et isikule, kes tegutseb üksuse hääleõiguse või kapitaliosaluse osas koos teise isikuga, kuulub selles üksuses ka see hääleõigus või kapitaliosalus, mis kuulub teisele isikule;
- iii) tähendab sidusettevõtja ka üksust, mis kuulub samasse finantsaruandluse eesmärgil konsolideeritud kontserni nagu maksumaksja, ja ettevõtjat, mille juhtimises omab olulist mõju maksumaksja, või ettevõtjat, mis omab maksumaksja juhtimises olulist mõju.“

b) Punkt 9 asendatakse järgmisega:

„(9) „hübriidne ebakõla“ – olukord, mis on seotud maksumaksjaga või artikli 9 lõike 3 osas üksusega, kus:

- a) finantsinstrumendi alusel tehtud makse põhjustab mahaarvamise ilma arvessevõtmiseta ning:
 - i) sellist makset ei võeta arvesse mõistliku aja jooksul ja
 - ii) ebakõla tuleneb finantsinstrumendi või selle alusel tehtud makse kvalifitseerimise erinevustest.

Esimese alapunkti kohaldamisel käsitatakse finantsinstrumendi alusel tehtud makset mõistliku aja jooksul tulu hulka lisatuna, kui:

- makse võetakse makse saaja jurisdiktsioonis arvesse maksustamisperioodil, mis algab 12 kuu jooksul pärast maksja maksustamisperioodi lõppu, või
- saab põhjendatult eeldada, et makse võetakse makse saaja jurisdiktsioonis arvesse tulevasel perioodil ning et maksetingimused on sellised, millistes sõltumatud ettevõtjad omavahel eeldatavasti kokku lepivad;

- b) makse, mis on tehtud hübriidüksusele, põhjustab mahaarvamise ilma arvessevõtmiseta ning ebakõla tuleneb erinevustest hübriidüksusele tehtud makse omistamises selle jurisdiktsiooni seaduste kohaselt, kus hübriidüksus on asutatud või registreeritud, ning selles hübriidüksuses osaleva mis tahes isiku jurisdiktsiooni kohaselt;
- c) makse, mis on tehtud ühe või enama püsiva tegevuskohaga üksusele, põhjustab mahaarvamise ilma arvessevõtmiseta ning see ebakõla tuleneb erinevustest peakontori ja püsiva tegevuskoha vahel või sama üksuse kahe või enama püsiva tegevuskoha vahel tehtud maksete omistamises selle jurisdiktsiooni seaduste kohaselt, kus üksus tegutseb;
- d) makse põhjustab mahaarvamise ilma arvessevõtmiseta tunnustamata püsivale tegevuskohale tehtud makse tulemusena;
- e) makse, mis on tehtud hübriidüksusele, põhjustab mahaarvamise ilma arvessevõtmiseta ning ebakõla tuleneb asjaolust, et makset ei võeta makse saaja jurisdiktsiooni seaduste kohaselt arvesse;
- f) arvestuslik makse, mis on tehtud peakontori ja püsiva tegevuskoha vahel või kahe või enama püsiva tegevuskoha vahel, põhjustab mahaarvamise ilma arvessevõtmiseta ning ebakõla tuleneb asjaolust, et makset ei võeta makse saaja jurisdiktsiooni seaduste kohaselt arvesse, ning
- g) topeltmahaarvamine tehakse.

Käesoleva punkti 9 kohaldamisel:

- i) ülekantud finantsinstrumendilt saadud aluseks olevat tulu väljendav makse ei põhjusta hübriidset ebakõla punkti a kohaselt, kui finantskaupleja teeb makse turutingimustel toimuva hübriidülekande alusel, tingimusel et maksja jurisdiktsioonis nõutakse finantskauplejalt kõigi ülekantud finantsinstrumendiga seoses saadud summade tuluna arvessevõtmist;

- ii) tekib hübriidne ebakõla alapunktide e, f või g alusel üksnes juhul, kui maksja jurisdiktsioonis lubatakse teha mahaarvamist, et tasakaalustada summa, mis ei ole kahekordselt arvessevõetav tulu;
- iii) käsitatakse ebakõla hübriidse ebakõlana üksnes juhul, kui see tekib sidusettevõtjate vahel, maksumaksja ja sidusettevõtja vahel, peakontori ja püsiva tegevuskoha vahel, sama üksuse kahe või enama püsiva tegevuskoha vahel või struktureeritud korralduse alusel.

Käesoleva punkti ning artiklite 9, 9a ja 9b kohaldamisel kasutatakse järgmisi mõisteid.

„Ebakõla“ – topeltmahaarvamine või mahaarvamine ilma arvessevõtmiseta.

„Topeltmahaarvamine“ – sama makse, kulu või kahjum arvatakse maha jurisdiktsioonis, kust makse pärineb, kus kulu kanti või kahjum tekkis (maksja jurisdiktsioon), ja teises jurisdiktsioonis (investori jurisdiktsioon). Hübriidüksuse või püsiva tegevuskoha tehtud makse puhul on maksja jurisdiktsioon see, kus hübriidüksus või püsiv tegevuskoht on asutatud või asub.

„Mahaarvamine ilma arvessevõtmiseta“ – makse (või peakontori ja püsiva tegevuskoha vahel või kahe või enama püsiva tegevuskoha vahel tehtud arvestusliku makse) mahaarvamine selles jurisdiktsioonis, kus makset (või arvestuslikku makset) käsitatakse tehtuna (maksja jurisdiktsioon), ilma et seda makset (või arvestuslikku makset) makse saaja jurisdiktsioonis maksustamisel arvesse võetaks. Makse saaja jurisdiktsioon on iga jurisdiktsioon, kus makse (või arvestuslik makse) saadakse või kus seda käsitatakse saaduna mis tahes muu jurisdiktsiooni seaduste kohaselt.

„Mahaarvamine“ – summa, mida käsitatakse maksustatavast tulust mahaarvatuna maksja või investori jurisdiktsiooni seaduste kohaselt. Mõistet „mahaarvatav“ tõlgendatakse vastavalt sellele.

„Arvessevõtmine“ – summa, mis võetakse makse saaja jurisdiktsiooni seaduste kohaselt maksustavas tulus arvesse. Finantsinstrumendi alusel tehtud makset ei käsitata arvessevõetuna, kui makse kvalifitseerub mis tahes maksusoodustuse kohaldamisele üksnes selle viisi tõttu, kuidas makse on makse saaja jurisdiktsiooni seaduste kohaselt kvalifitseeritud.

Mõistet „arvessevõetud“ tõlgendatakse vastavalt sellele.

„Maksusoodustus“ – maksuvabastus, maksumäära vähendamine või igasugune maksukrediit või -tagastus (v.a kinnipeetava maksu krediit).

„Kahekordselt arvessevõetav tulu“ – igasugune tuluobjekt, mis võetakse arvesse mõlema jurisdiktsiooni seaduste kohaselt, kus ebakõla on tekkinud.

„Isik“ – üksikisik või üksus.

„Hübriidüksus“ – igasugune üksus või korraldus, mida ühe jurisdiktsiooni seaduste kohaselt käsitatakse maksustava üksusena ja mille tulu või kulu käsitatakse teise jurisdiktsiooni seaduste kohaselt ühe või enama muu isiku tulu või kuluna.

„Finantsinstrument“ – igasugune instrument, mille tulemusena tekib rahastamise või omakapitali tulusus, mis maksustatakse kas makse saaja või maksja jurisdiktsiooni seaduste kohaselt võla, omakapitali või tuletisinstrumentide maksustamise suhtes kohaldatavate eeskirjade alusel ning mis hõlmab hübriidülekanne.

„Finantskaupleja“ – isik või üksus, kes ostab ja müüb regulaarselt finantsinstrumente oma arvel ja kasumi teenimise eesmärgil.

„Hübriidülekanne“ – igasugune korraldus finantsinstrumendi ülekanmiseks, kui rohkem kui üks korralduse pool käsitab ülekantud finantsinstrumendilt saadud

aluseks olevat tulu maksustamise eesmärgil samaaegselt saadud tuluna, ning „turutingimustel toimuv hübriidülekanne“ – igasugune hübriidülekanne, mille finantskaupleja teeb tavapärase tegevuse käigus ja mitte struktureeritud korralduse osana.

„Tunnustamata püsiv tegevuskoht“ – igasugune olukord, mille tulemusena luuakse peakontori jurisdiktsiooni seaduse kohaselt püsiv tegevuskoht, ent mida teise jurisdiktsiooni seaduste kohaselt ei käsitata püsiva tegevuskohana.

c) Lisatakse järgmised punktid 10 ja 11:

"(10) „finantsaruandluse eesmärgil konsolideeritud kontsern“ – grupp, kuhu kuuluvad kõik üksused on täielikult hõlmatud konsolideeritud finantsaruandega, mis on koostatud rahvusvaheliste finantsaruandlusstandardite või liikmesriigi finantsaruandlussüsteemi alusel;

(11) „struktureeritud korraldus“ – hübriidse ebakõlaga seotud korraldus, mille puhul ebakõla on korralduse tingimustesse arvestatud, või korraldus, mis on kavandatud nii, et tekiks hübriidne ebakõla, v.a juhul, kui põhjendatult ei saa eeldada, et maksumaksja või sidusettevõtja oleks pidanud ebakõlast teadlik olema, ning nad ei jaganud hübriidsest ebakõlast tuleneva maksusoodustuse väärtust.“

(3) Artiklit 4 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 5 punkti a alapunkt ii asendatakse järgmisega:

„ii) kõikide varade ja kohustuste hindamisel kasutatakse sama meetodit nagu on kasutatud konsolideeritud finantsaruandes, mis on koostatud rahvusvaheliste finantsaruandlusstandardite või liikmesriigi finantsaruandlussüsteemi alusel;“;

b) lõige 8 asendatakse järgmisega:

„8. Lõigete 1–7 kohaldamisel võidakse maksumaksjale anda õigus kasutada muid konsolideeritud finantsaruandeid kui need, mis on koostatud rahvusvaheliste finantsaruandlusstandardite või liikmesriigi finantsaruandlussüsteemi alusel.“

(4) Artikkel 9 asendatakse järgmisega:

□, „Artikkel 9

Hübriidsed ebakõlad

1. Niivõrd, kuivõrd hübriidsete ebakõlade tulemuseks on topeltmahaarvamine:
 - a) ei lubata mahaarvamist teha liikmesriigis, mis on investori jurisdiktsiooniks, ning
 - b) kui mahaarvamist lubatakse investori jurisdiktsioonis teha, ei lubata seda teha liikmesriigis, mis on maksja jurisdiktsiooniks.

Sellist mahaarvamist saab aga kasutada selleks, et tasakaalustada kahekordselt arvessevõetav tulu, mis tekib kas praegusel või järgmisel perioodil.

2. Niivõrd, kuivõrd hübriidsete ebakõlade tulemuseks on mahaarvamine ilma arvessevõtmiseta:
 - a) ei lubata mahaarvamist teha liikmesriigis, mis on maksja jurisdiktsiooniks, ning
 - b) kui mahaarvamist lubatakse maksja jurisdiktsioonis teha, siis makse summa, mis põhjustaks muidu ebakõla, lisatakse tulu hulka liikmesriigis, mis on makse saaja jurisdiktsiooniks.

3. Liikmesriik ei luba maksumaksjal makset maha arvata, kui selline makse rahastab otseselt või kaudselt mahaarvatavat kulu, põhjustades seeläbi hübriidse ebakõla tehingu või rea tehingute kaudu, mis toimuvad sidusettevõtjate vahel või milles osaletakse struktureeritud korralduste raames, välja arvatud juhul, kui üks jurisdiktsioonidest, mis on seotud tehingute või rea tehingutega, on sellise hübriidse ebakõla osas teinud samaväärsse kohanduse.
4. Liikmesriik võib jätta kohaldamisalast välja:
 - a) artikli 9 lõike 2 punktis b osutatud hübriidsed ebakõlad, mis on määratletud artikli 2 punkti 9 alapunktides b, c, d või f;
 - b) artikli 9 lõike 2 punktides a ja b osutatud hübriidsed ebakõlad, mis tulenevad finantsinstrumendi alusel intressi maksmisest sidusettevõtjale, kui:
 - i) finantsinstrumendil on konverteerimise, kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise või allahindamise omadus;
 - ii) finantsinstrumendi emiteerimise ainus eesmärk on täita pangandussektorile kohaldatavaid kahjukatmisvõime nõudeid ning finantsinstrumenti tunnistatakse sellisena maksumaksjale kehtivates kahjukatmisvõime nõuetes;
 - iii) finantsinstrument on emiteeritud
 - seoses finantsinstrumentidega, millel on konverteerimise, kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise või allahindamise omadus emaettevõtja tasandil;
 - tasemel, mis on vajalik kohaldatavate kahjukatmisvõime nõuete täitmiseks, ja
 - muul viisil kui struktureeritud korralduse osana, ning

- iv) korralduse raames tehtav üldine netomahaarvamine konsolideeritud kontserni kohta ei ole suurem summast, mis oleks olnud tulemuseks siis, kui maksumaksja oleks sellise finantsinstrumendi emiteerinud otse turule.

Punkti b kohaldatakse kuni 31. detsembrini 2022.

5. Kui hübriidne ebakõla on seotud tunnustamata püsiva tegevuskoha tuluga, mida ei maksustata liikmesriigis, kus maksumaksja on maksuresident, nõuab see liikmesriik, et maksumaksja võtaks arvesse tulu, mis oleks muidu omistatud tunnustamata püsivale tegevuskohale. Seda sätet kohaldatakse üksnes juhul, kui liikmesriik peab vabastama tulu maksudest vastavalt liikmesriigi ja kolmanda riigi vahel sõlmitud topeltnmaksustamise vältimise lepingule.
6. Kui hübriidülekanne on kavandatud tooma kaasa maksusoodustuse seoses maksuga, mis peetakse kinni rohkem kui ühele kaasatud poolele üle kantud finantsinstrumenti hõlmavalt makselt, piirab maksumaksja liikmesriik sellisest maksusoodustusest saadavat kasu proportsionaalselt selle maksega seotud maksustatava netotuluga.

(5) II peatükki lisatakse järgmised artiklid 9a ja 9b:

„Artikkel 9a

Überpööratud hübriidsed ebakõlad

1. Kui üks või enam mitteresidendist seotud üksust, kellele kuulub otseselt või kaudselt kokku 50 % või rohkem liikmesriigis juriidilisi õigusi omava või liikmesriigis asutatud hübriidüksuse hääleõigusest, kapitaliosalusest või kasumiosalusest, asub jurisdiktsioonis või jurisdiktsioonides, mis peavad seda hübriidüksust maksukohustuslaseks, peetakse seda hübriidüksust selle liikmesriigi residendiks ja tema tulu maksustatakse, kui seda tulu ei maksustata muudmoodi liikmesriigi või mis tahes muu jurisdiktsiooni seaduste kohaselt.

2. Lõiget 1 ei kohaldata ühisinvesteeringu suhtes. Käesoleva artikli kohaldamisel tähendab ühisinvesteeringu investeerimisfondi või -vahendit, mis on laialdaselt kasutatav, millel on mitmekesistatud väärtpaberiportfell ja mille suhtes kohaldatakse investorikaitse seadusi riigis, kus ta on asutatud.

Artikkel 9b

Maksuresidentsusega seotud ebakõlad

Kui kahe või enama jurisdiktsiooni maksuresidentid maksumaksja makse, kulu või kahjum arvatakse maksubaasist maha mõlemas jurisdiktsioonis, siis ei luba maksumaksja liikmesriik mahaarvamist teha, kui teine jurisdiktsioon võimaldab topeltmahaarvamist selleks, et tasakaalustada tulu, mis ei ole kahekordselt arvessevõetav tulu. Kui mõlemad jurisdiktsioonid on liikmesriigid, siis see liikmesriik, kus maksumaksjat ei peeta residentiks vastavalt kahe asjaomase liikmesriigi vahel sõlmitud maksulepingule, ei luba mahaarvamist teha.“

- (6) III peatükis lisatakse artikli 10 lõikesse 1 järgmine lõik:

„Erandina esimesest lõigust hindab komisjon artiklite 9 ja 9b rakendamist ning eelkõige artikli 9 lõike 4 punktis b sätestatud väljajätmise tagajärgi hiljemalt 1. jaanuariks 2022 ja esitab selle kohta nõukogule aruande.“

- (7) III peatükis lisatakse artiklisse 11 järgmine lõige:

„5a. Erandina lõikest 1 võtavad liikmesriigid vastu ja avaldavad artikli 9 järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 31. detsembriks 2019. Nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid kohaldavad neid norme alates 1. jaanuarist 2020.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.“

Artikkel 2

1. Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu ning avaldavad need hiljemalt 31. detsembriks 2019. Nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid kohaldavad neid norme alates 1. jaanuarist 2020.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendes või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.
3. Erandina lõikest 1 võtavad liikmesriigid vastu ja avaldavad artikli 9a järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 31. detsembriks 2021. Nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid kohaldavad neid norme alates 1. jaanuarist 2022.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendes või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

Artikkel 3

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

[Koht],

Nõukogu nimel

eesistuja
